

Şah-mat

Agafia

---

suntem doar noi,
fiecare cu singurătatea lui.
Pasarea din inima nopții
clatină tăcerea împietrită-n aer.
Îmi faci semn s-o las,
să-și potolească setea.
Drumul ce-i stă înainte pare fără sfârșit
deși mai este atât de puțin.
Ne-am asumat orice risc când am pornit
până și pustiul...
se izbește
de zidurile camerei.
Deschide fereastra să iasă!
Simt tălpile cum
se afundă-n clipă.
poate nu a fost decât un joc al iubirii
plăcăsătă de eternitate.